

USA bekræfter officielt: Amerikanske F-15-fly er i Tyrkiet som Ruslands modstandere

9. december 2015 – De amerikanske F-15C luft-til-luft-kampfly, der blev deployeret til Syrien i begyndelsen af november, blev sendt dertil for at være modstandere mod Ruslands tilstedeværelse i Syrien. En unavngiven højtplaceret embedsmand i det amerikanske Luftvåben kom med kommentarer, der faktisk sagde dette, i går, som det rapporteres af *The National Interest*. Embedsmanden sagde, at kampflyene blev sendt til Tyrkiet, fordi »vi mente, at Rusland var i færd med at optrappe deres krænkelser af grænsen.«

Embedsmanden bekræftede således den erklæring, som kongresmedlem Tulsi Gabbard (D-Hi.) kom med den 1. dec. i Husets Komite for de Væbnede Styrker, da hun udspurgte forsvarsminister Ash Carter om truslen om atomkrig mod Rusland: »Så, den kendsgerning, at vi nu har vores F-15-fly, der afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse, med en primær luft-til-luft-operation – der er ingen luftkamp imod ISIS; de har ingen aktiver i form af luftvåben; så jeg kan kun gå ud fra, at disse flys mål er russiske fly«, sagde hun. Carter svarede aldrig på hendes erklæring om F-15C-flyene, men det er nu demonstreret, at hun har ret.

Den unavngivne embedsmand klagede i øvrigt over, at tyrkerne ødelagde deployeringen af det amerikanske luftvåben med deres nedskydning af det russiske Su-24 fly den 24. november, som det amerikanske luftvåben ikke havde forventet, og det forventede heller ikke den russiske reaktion, dvs. russernes deployering af S-400 luftforsvarssystemet, tættere på den syriske kyst.

Foto: Det russiske krigsskib Moskva krydser nu ud for den syriske havneby Latakia.

Leder, 10. december 2015: USA: Et spørgsmål om overlevelse – for hele verden. Fjern Obama!

Spørgsmålet om Frankrigs overlevelse efter det andet terrormassemord i Paris på et år blev udtrykt, da den franske præsident Hollande omgående og tvingende nødvendigt gik i aktion for at fremtvinge en alliance mellem Rusland, Frankrig og USA for at knuse ISIS og al-Qaeda.

Spørgsmålet om Ruslands overlevelse efter Tyrkiets bombing af det russiske fly over Syrien blev udtrykt, da præsident Putin holdt sin magtfulde tale til parlamentet i militærets hal, og påkaldte Ruslands 15 år lange kamp for at bekæmpe terror i Rusland, og nu, international terror, og indkaldte hver eneste russiske borger til at se sig selv som en »soldat« i denne krig.

Spørgsmålet om Amerikas overlevelse nu har intet at gøre med valggøglet efter terrorangrebet i San Bernardino. Spørgsmålet handler om den præsident Obama, der insisterer på at angribe og konfrontere Rusland og Kina som fjender, og som skjuler og benægter beviser for, at Saudi Arabien, Tyrkiet, Qatar og London støtter radikal jihadisme. Den præsident, der beordrede den amerikanske »åbning« til det Muslimske Broderskab siden 2011; som, siden afsættelsen og mordet på Gaddafi, har ført en bevidst kurs mod et endeligt opgør med Rusland og Kina, og i

hvilket selvmorderisk opgør han tror, at de vil kapitulere til regimeskift, hvor som helst, han måtte ønske det.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review Lyndon LaRouche har krævet, at Obama fjernes fra embedet, siden 2009, hvor han, med det samme, Obama indtog Det Hvide Hus, identificerede hans fatale »Nero-kompleks«.

LaRouche fremlagde det i dag: »Putin udøver en kvalitet af lederskab, der er de fleste amerikanske præsidenter i vores historie overlegent – men Obama! Obama begik et bevidst bedrageri, to gange på nationalt TV, hvor han dækkede over terroroperationen i Californien. Han støttede denne operation ved at forsøge at skjule dens karakter, og dernæst skjule dens sponsorer. Obama er en faktor for terrorisme og krig, en potentiel atomkrig.«

Obama driver nu nationen og planeten hen mod en atomar konfrontation, som den menneskelige civilisation ikke kan overleve. Atomvåbeneksperter kan se det og kommer med offentlige advarsler. Mindst ét kongresmedlem kan se det; kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawaii udfordrede forsvarsminister Carter med denne Obamas trussel om atomkrig i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker. Præsident Putin og det kinesiske lederskab ser det helt bestemt og træffer enhver foranstaltning til at forberede sig, så vel som til at undgå krig.

Onsdag ringede en af LaRouchePAC's samarbejdspartnere i Midtvesten til sit kongresmedlem, briefede ham og sagde til ham, at Obama måtte fjernes ved hjælp af det 25. forfatningstillæg, omgående. Kongresmedlemmet sagde, at han ikke havde hørt nogen diskussion om dette. Vælgeren svarede magtfuldt, »Så kan du begynde diskussionen!« Det gjorde kongresmedlemmet, usandsynligt nok, og ringede tilbage til sin vælger to gange til for at rapportere, hvordan de andre i Kongressen havde reageret.

Det er blot én borger. Gang det op. Ændr hvad du tænker mht. din mulighed for at være med til at gøre, hvad der i virkeligheden er ret og nødvendigt.

Er nedtællingen til Tredje Verdenskrig allerede begyndt?

7. december 2015 – Veterandiplomat Paul Craig Roberts rejser netop denne frygtindgydende kendsgerning i en artikel i dag med overskriften: »Der er krig i horisonten: Er det for sent at standse det?« På trods af al Ruslands tilbageholdenhed og fornuft – først i Ukraine og nu i Syrien – bemærker Roberts, så er deres tilbageholdenhed blevet behandlet som svaghed, og ved hver begivenhed, især efter Tyrkiets angreb på russernes Su-24 bombefly, har Washington blot øget provokationsniveauet. Dette kan skyldes, som han ildevarslenende bemærker i begyndelsen, at, »når mobilisering for krig først begynder, følger det sin egen dynamik og er ukontrollerbart.«

Alt imens han aldrig bruger termen »atomar«, fremlægger Roberts tydeligt kendsgerningen om den globale trussel. »Det er ikke klart, i hvilken udstrækning de russiske og kinesiske regeringer forstår, at deres uafhængige politik, som blev bekræftet af den russiske og den kinesiske præsident den 28. september [på FN's Generalforsamling], af Washington anses for at være 'eksistentielle trusler' mod USA's eneherredømme. Grundlaget for USA's udenrigspolitik er det forpligtende engagement over for at forhindre andre magter i at rejse sig til en status, hvor de vil være i stand til at begrænse Washingtons ensidige handling. Ruslands og Kinas evne til at gøre dette gør dem begge til mål.«

»Den russiske regering har forladt sig på ansvarlig, ikke-provokerende respons«, siger han. »Rusland har antaget en diplomatisk fremgangsmåde og forladt sig på, at europæiske regeringer kommer til fornuft og erkender, at deres nationale interesser afviger fra Washingtons, og ophører med at gøre Washingtons politik for eneherredømme mulig. Denne russiske politik er slået fejl. Gentagne gange er Ruslands ansvarlige responser med lav profil blevet brugt af Washington til at afbilde Rusland som en papirtiger, som ingen behøver være bange for. Vi står tilbage med det paradoks, at Ruslands faste beslutning om at undgå krig, er i færd med at føre direkte til krig.«

»Hvad enten de russiske medier, det russiske folk og hele den russiske regering forstår dette eller ej«, siger Roberts som afslutning, »så må det være indlysende for det russiske militær. Det eneste, de russiske militærledere behøver gøre, er at se på sammensætningen af de styrker, der er sendt af NATO for at 'bekæmpe ISIS'. Som George Abert bemærker, så er de amerikanske, franske og britiske fly, der er blevet deployeret, kampfly, hvis formål er luft-til-luft-kampe, ikke angreb på jorden. Kampflyene er ikke deployeret for at angribe ISIS på jorden, men for at true de russiske bombefly, der angriber ISIS-mål på jorden.«

»Der er ingen tvivl om, at Washington driver verden hen imod et Armageddon, og Europa er den, der gør det muligt. Washingtons købte og betalte marionetter i Tyskland, Frankrig og Storbritannien (Det forenede Kongerige) er enten dumme, ligeglade eller magtesløse over for at undfly Washingtons greb. Med mindre Rusland kan vække Europa, er krig uundgåelig.«

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondskabsfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjerge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperter tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at

trække sine troper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

RADIO SCHILLER den 7. december 2015: Vil Obama og Tyrkiet have krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Assad siger, russiske aktioner i Syrien beskytter hele Europa

6. december 2015 – Den syriske præsident Bashar Assad advarede igen i dag, i et interview udgivet af Londons *Sunday Times*, de europæiske nationer om disses aktuelle, katastrofale kurs og pegede som en modsætning på det, Rusland gør:

»De [Rusland] ønsker at beskytte Syrien, Irak, regionen – og endda Europa. Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at de beskytter Europa i dag.« Men det, de europæiske nationer gør sammen med USA, hvor de bomber i Syrien uden hans regerings tilladelse, er ulovligt, sagde Assad, og er kun med til at få ISIS-canceren til at vokse.

»Vi ved lige fra begyndelsen, at Storbritannien og Frankrig var spydhoveder i støtten til terroristerne i Syrien, lige fra konfliktens begyndelse«, sagde han. »Vi ved, at de ikke har denne vilje, selv hvis vi vil gå tilbage til kapitlet om militær deltagelse i koalitionen, må den være omfattende, det må være fra luften, fra jorden, for at have samarbejde med tropperne på jorden, de nationale styrker, for at denne indgriben eller deltagelse skal være lovlig. Det er kun lovligt, hvis deltagelsen er i samarbejde med den legitime regering i Syrien. Så jeg ville sige, at de ikke har viljen og de har ikke visionen om, hvordan de skal nedkæmpe terrorismen ...

Så jeg ville sige, for det første, så vil de ikke skabe nogen resultater. For det andet vil det blive skadeligt og ulovligt, og det vil støtte terrorisme, som det, der skete efter at koalitionen begyndte sin operation for et år eller så siden, for dette er ligesom en cancer. Man kan ikke skære i canceren. Man må fjerne den. Denne form for operation er ligesom at skære i canceren, som vil få den til at spredes hurtigere i kroppen.«

Assad gentog ikke desto mindre sit tidligere tilbud om at samarbejde med enhver, der er seriøs omkring at ødelægge ISIS: »Hvis de er parat – seriøst og oprigtigt – til at bekæmpe terrorisme, byder vi ethvert land eller enhver regering, enhver politisk indsats, velkommen; i den henseende er vi ikke radikale, vi er pragmatiske.«

Obama og briterne deployerer

Tyrkiet til at provokere Putin

6. december 2015 – Den ISIS-allierede Recep Erdogans tyrkiske regering deployeres af Obamaregeringen og briterne for at forsøge at provokere den russiske præsident Putin ind i deres fælde med en konflikt, der eskaleres til atomkrig.

De 150 tyrkiske tropper og 25 tanks, der i denne weekend uindbudt gik ind i det nordlige Irak, er »lige ved siden af Mosul og lige imellem kurderne og ISIS«, direkte på smuglerruten for illegal ISIS-råolie ind i Tyrkiet fra Irak, skrev Tyler Durden i ZeroHedge.com den 5. dec. Den tyrkiske avis *Hurriyet* tilføjede, at det er planen, at »Tyrkiet får en permanent militærbase i Bashiqa-regionen i Mosul«.

Den irakiske regering protesterede i går over, at den tyrkiske handling var en »invasion« og krævede deres omgående tilbagetrækning og optrappede i dag med en erklæring fra premierministerens kontor, der lød: »Hvis en tilbagetrækning af disse styrker ikke finder sted inden for 48 timer, har Irak ret til at tage alle tilgængelige muligheder i anvendelse, inklusive at ty til FN's Sikkerhedsråd.« Foreløbig har Tyrkiet kun svaret lakonisk, at det har suspenderet alle yderligere troppeoverførsler.

I betragtning af disse udviklinger spørger Durden: »Dette er sluttelig endnu en optrapning fra Erdogan, og timing, sted og vage forklaringer rejser alle mulige spørgsmål om, hvad disse 150 tropper og 25 tanks foretager sig, men man kan være sikker på, at, hvis Bagdad irettesætter Washington og giver grønt lys til russisk rekognoscering og luftangreb i Irak, vil vi snart finde ud af det.«

Med et par nye hændelser mellem Tyrkiet og Rusland tilbageholdt Tyrkiet tidligere på ugen fire russiske

handelsskibe i den tyrkiske havn Samsun pga. angivelige »manglende dokumenter« og overtrædelse af sikkerheden. Tre af de fire skibe blev frigivet den 4. dec., men et skib er fortsat tilbageholdt. Den tyrkiske handling kom iflg. rapporterne efter russerne tilbageholdt fem tyrkiske skibe i Novorossiysk, der siden alle er blevet frigivet. Og det Tyrkiske Udenrigsministerium har protesteret over, at en russisk soldat i går svingede med en raket-affyrer på sin skulder på dækket af et russisk skib under dets passage gennem Bosporus, der deler Istanbul i to.

Foto: Tyrkiets statsminister Recep Tayyup Erdogan.

Leder, 7. december 2015: USA: En sand præsidentiel erklæring om terrorisme fra Lyndon LaRouche

»Det, vi har her, er et problem, der umiddelbart kan spores til det terrorregime, der ramte Paris og andre dele af Frankrig for nylig. Vi har nu i USA, i mindre skala, den samme type operation med en arabisk gruppe for panik, og som begår masse mord. De masse mord, der styres af Tyrkiet og andre netop nu, er en del af den samme ting, som nu dræber amerikanere i USA på samme basis. Og grunden til, at dette finder sted, er Barack Obama, der har magt til at håndtere dette problem, men ikke gør det. Man kan derfor ikke klage over disse ting, hvis man ikke handler med de midler, der er til rådighed, for at korrigere problemet.«

»Der sker det, at politiets styrker har nogen indsigt i dette

her, men den form for indsigt, der behøves, bliver ikke leveret! USA's præsident er ansvarlig for at håndtere dette, for denne bølge af terror, der smittede fra Frankrig, som kom fra Saudi Arabien oprindeligt, derfra, rammer nu USA, og enten ved USA's præsidentskab det, eller også er det så dumt, at det ikke ved det.«

»Nogen bør gøre noget ved det. Det her vil blive værre. Men hvis man ikke sørger for at blive dette særlige tilfælde af terror kvit – for dette er kun en del af en plan for at skabe massiv uro, på denne måde, internt i USA, så vel som andre steder.«

»Så derfor gør Obama ikke sit job! Obama handler ikke for at redde amerikanske borgeres liv. Og det er den eneste måde at få ram på det her. Lad være med at kommentere det: Korrigér det.«

»Vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi ikke simpelthen kan løse et problem ad gangen. Vi må erkende, at hele planeten, under Det britiske Imperiums indflydelse, som sådan; det var Det britiske Imperium, der organiserede de generelle krige i forrige århundrede; [den amerikanske] borgerkrigen var et produkt af dette samme problem.«

»Problemet er således, at vi simpelt hen må rense op i dette rod.«

Senere i diskussionen gentog LaRouche:

»Denne præsident må fjernes fra embedet, fordi han terroriserer hele USA's befolkning, og han er derfor ikke skikket til at være USA's præsident.«

LaRouches lederskab overlapper den voksende afsky i landet mod Obamas løgne, og hans afsindige fremstød mod en atomar konfrontation med Rusland og Kina – som på det seneste bruger Erdogans regering i Tyrkiet til at lancere den ene provokation efter den anden imod Rusland. Den 4. dec. var Melon-Scaifes

Pittsburgh Tribune Review den seneste avis, der tog spalteskriver Charles Hurts artikel i *Washington Times* op, hvor denne rejser spørgsmålet om det nødvendige i at aktivere det 25. forfatningstillæg imod en præsident Obama, de er ansvarlig for, at ISIS nu »kommer til Amerika«. Andre medier, såsom *Boston Herald*, er oprørte over Obamas håndtering af San Bernadino-skyderiet og skriver: »Vold på arbejdspladsen? Virkelig?«

Men det er kun få mennesker i USA, der endnu forstår dybden af de forandringer, der kræves for at løse disse problemer – såsom den presserende forlængelse af Verdenslandbroen ud i hvert eneste hjørne af planeten, inklusive i det krigshærgede Mellemøsten. De har heller ikke overvejet den menneskelige kreativitets enestående egenskaber, der ligger uden for de dagligdags vaner med »praktisk tankegang«, og som er nødvendige for at få denne revolutionerende transformation til at ske.

Her kommer LaRouches Manhattan-projekt ind, som netop tager dette afgørende spørgsmål op. Som LaRouche erklærede i sin **'Samtale omkring Pejser'**:

»Sådan noget som en evolutionær proces inden for udvikling af menneskelig kultur eksisterer ikke. Der er virkninger, der finder sted på bestemte tider. Men så kollapser hele kulturen pludselig, den forsvinder, den bliver slagtet. Senere kommer der så en anden person og stimulerer til noget nyt, og giver således menneskeheden en ny chance for at gøre fremskridt.«

»Det er vores opgave at forstå dette spørgsmål om fremskridt, og fremskridt er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, det er aldrig evolutionært! Og alle, der bare sidder og venter på en revolutionær proces, narrer sig selv. En sådan form for revolution må være en genial handling, der ligesom kommer ud af intetheden. Og jeg leder efter folk, der vil gøre den slags arbejde og blive til de genier, der vil forårsage, at fremtiden bliver genfødt.«

Rapport fra Japan: Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikkens tyranni, og den igangværende krise i Mellemøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-

LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Noboyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at

Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.

Advarsel: "Hvorfor det ikke løser problemet at bombe ISIS"

Den 1. december, 2015 – Flere personer har i de seneste dage udtalt og afsløret den svindel, der er forbundet med Obamas og briternes aktuelle handlinger i Syrien, samt udstillet truslen om en altomfattende krig; man er tæt ved ligeud at sige 'få galningen ud' (af det Hvide Hus, -red.), før det er for sent. Tidligere præsidentkandidat Pat Buchanan, en pensioneret amerikansk oberst, og en professor ved Bath Universitetet i Storbritannien er tre eksempler på sådanne kommentatorer.

Buchanan konkluderer i sin artikel med titlen: "Er vi ved at snuble ind i en krig med Rusland?", således: "Som tingene står i dag, støtter Putin de amerikansk-franske angreb på ISIS. Men hvis vi følger tyrkerne, og begynder at hjælpe de oprørere, der angriber den syriske hær, kunne vi befinde os ansigt til ansigt i en konfrontation med Rusland, hvor vore NATO allierede ikke er med os. Er der nogen, der har gennemtænkt dette?"

Professor David Miller havde følgende overskrift på sin artikel: "Hvordan stopper vi terrorisme? Ved at stoppe med at begå terrorisme." I det skotske dagblad *National*, skriver Miller, at "det første, de vestlige nationer skal gøre, hvis de ønsker at stoppe terrorisme, er at stoppe med at begå den. Hemmelige bortførelser, tortur, snigmord på udvalgte personer med drone eller special-kommando, samt massedrab på civile, forårsager terror og skaber terrorister." Vi ved, at Daesh (ISIS) er et afkom af Blair-regeringens katastrofale invasion

af Irak. Ideen om, at Daesh og andre drives af islamisk ekstremistisk ideologi, støttes ikke af dokumentation fra frontlinjen. Lydia Wilson fra 'Center for the Resolution of Intractable Conflict' ved Oxford Universitet, rapporterer om oplevelsen med at interviewe Daesh-krigsfanger i Irak. Hun citerer en fange, der formulerer sine grunde til at kæmpe således: "Amerikanerne kom," sagde han. "De fjernede Saddam, men de fratog os også vores sikkerhed. Jeg brød mig ikke om Saddam, vi sultede dengang, men i det mindste havde vi ikke krig. Borgerkrigen startede, da I kom hertil."

I *Spectator* skriver pensioneret oberst Andrew J. Bacevich, nu ansat ved Boston Universitetet, i en artikel med overskriften "Vi foregiver at være i krig: Hvorfor det ikke løser problemet at bombe ISIS":

"Selv suppleret med kommandoraids, træningsmissioner og generøs uddeling af våben til lokale styrker, beløber de opnåede resultater for de mange fløjne bombetogter, mængden af brugt ammunition og de ramte mål, sig tilsammen ikke til meget mere end militært småstikkeri. I USA har luftangrebene indlysende mangel på effektivitet udløst opfordringer til en decideret invasion. Ekspert i den krigeriske kategori, af hvilke de fleste gik forkert af Irakkriegen i 2003, insisterer på, at blot 10.000 eller 20.000 landtropper – maksimalt 50.000! – hurtigt vil kunne gøre det af med Islamisk Stat som en kampstyrke. Garanteret sejr. Intet problem ..."

"Knus ISIS, hvad enten det sker med bombing eller landtropper, og problemerne vil stadig være der. Et nyt ISIS, under et andet navn, men sandsynligvis under samme flag, vil dukke op i stedet, meget lig den måde, hvorpå ISIS selv dukkede op af asken fra al-Qaeda i Irak ...

"Intervention tjener typisk til at skærpe situationen og fremprovokere yderligere modstand. Fremfor at slukke radikalismens flammer, ender vi med at nære dem ...

"At de vestlige regeringer pr. refleks vil hjemsege regionen

med yderligere vold, repræsenterer ikke en politik, men derimod en opgivelse af politik. Det er på høje tid at tænke anderledes”, konkluderede han.

LaRouchePAC Fredags-webcast 4. december 2015: Brug jeres enestående, menneskelige potentiale til at bidrage til skabelsen af en højere tilstand af eksistens for menneskeheden!

I løbet af de 10 dage, siden Tyrkiets nedskydning af det russiske bombefly ... , har de barske kendsgerninger, som hr. LaRouche har advaret om i årevis, hævdet sig meget levende, og på uigendrivelig måde: at, under denne præsidents fortsatte politik befinder verden sig kun en hårs bredde fra en fuldt optrappet atomkrig, en krig, der kunne bryde ud, hvornår det skal være, og en krig, der ville blive absolut uden fortilfælde mht. det omfang af død og ødelæggelse, som en sådan krig ville udløse. Engelsk udskrift.

Utilize Your Unique Human Potential To Contribute

To the Creation of a Higher State of Existence for Mankind! International Webcast for December 4, 2015

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's December 4, 2015. You're watching our regular Friday evening webcast here from larouchepac.com. My name is Mathew Ogden, and I will be your host here this evening. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and by Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Science Team. And the three of us did have an opportunity to meet with both Lyndon and Helga LaRouche earlier today, and what we present here tonight will be informed as a reflection of the outcome of that discussion. We meet here tonight under very urgent circumstances. In the 10 days since the shooting-down of the Russian fighter jet by Turkey over Syrian territory, the stark reality of what Mr. LaRouche has been warning about for years has asserted itself very vividly, and in an indisputable way: that under the continued policies of this President, the world is currently only a hair's breadth away from all-out thermonuclear war, a war which could occur any hour of any day, and one whose consequences would be absolutely unprecedented in the magnitude of death and devastation which such a war would unleash. As Mr. LaRouche was very forthright in the hours following that incident on Nov. 24, and was echoed and confirmed later by Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Turkey was by no means acting alone in the decision to take this incredibly provocative action, but must have possessed some sort of prior agreement

directly from the United States to shoot this Russian plane down-the very first such direct military action against a Russian military aircraft by a NATO member country in over 60 years, and one taken with the obvious foreknowledge of everything that such an attack implies in terms of the rapid chain of escalation of response, and counter-response, which can very quickly, under these circumstances, lead to the issuance of a command for the launch of a nuclear strike.

Thus, as Mr. LaRouche has not ceased to warn in very clear terms, every day that Obama has his finger on the red button of the United States strategic nuclear arsenal, is a day of existential danger to the entirety of the human race.

Now in the aftermath of this incident, the dire urgency of this grim reality has begun to sink in. We saw the article that we mentioned last week in {Politico} magazine on Nov. 27, by Bruce Blair, a nuclear security expert at Princeton University, and one of the cofounders of the Global Zero movement for the elimination of nuclear arms. The article was titled "Could U.S.-Russian Tensions Go Nuclear?", and described in detail the so-called launch-on-warning status which have the nuclear weapons of both Russia and the United States on hair-trigger alert in which the decision to launch a full-scale nuclear barrage by either side, must be made within a matter of mere minutes, if not mere seconds. The author, Bruce Blair, says the following: "The public doesn't realize just how little time exists for our leaders to make a decision to use nuclear weapons, even today. And if anything, the atmosphere has become even more hair-trigger. A launch order is the length of a tweet. Missile

crews in turn transmit a short stream of computer signals that immediately ignite the rocket engines of many hundreds of land-based missiles. For the United States, this takes one minute. Given the 1 to 30 minute flight times of attacking missiles, 11 for submarines lurking off the other side's coasts, and 30 minutes for rockets flying over the poles to the other side of the planet, nuclear decision-making under launch-on-warning, the process from warning to decision to action, is extremely rushed, emotionally charged, and pro forma, driven by check lists. I describe it as the rote enactment of a prepared script. In some scenarios after only a 3 minute assessment of early warning data, the U.S. President receives a 30 second briefing on his nuclear response options, and their consequences. He then has a few minutes – 12 at most – more likely 3 to 6, to choose one option."

The author also quotes President Reagan, who in his memoirs complained of having "only 6 minutes to decide how to respond to a blip on a radar scope, and decide whether or not to release Armageddon." – which, parenthetically, is why President Reagan decided to take up Mr. LaRouche's proposal for a joint U.S.-Russian space-based missile defense system, the so-called Strategic Defense Initiative, to render nuclear missiles impotent and obsolete. But as we well know, Barack Obama is definitely no Ronald Reagan.

Now in addition to this article by Bruce Blair, yesterday former Defense Secretary William Perry, said in a very significant presentation which he made in Washington, D.C., the following: "The U.S. is on the brink of kicking off a new nuclear

arms race that will elevate the risk of nuclear apocalypse to Cold War levels. " He said, "We're now at the precipice, maybe I

should say the brink, of a new arms race," and called for the dismantling of the ICBM component of the so-called nuclear triad.

And he went on to say, "the risk of nuclear war is exacerbated by

the dismantling of the relationship between Russia and the U.S.

that had been formed after the fall of the Soviet Union. Without

clear military to military communication between those two nations, the risk of conflict increases. I probably would not have said this 10 years ago," he said. But today we now face the

kind of dangers of a nuclear event like we had during the Cold War, an accidental war. I see an imperative, therefore, to stop

this damn nuclear arms race from accelerating again."

And finally, we have the confrontation by Congresswoman , Democratic Congresswoman Tulsi Gabbard, during a hearing of the

House Armed Services Committee, of Obama's Defense Secretary Ashton Carter, which we're going to play a video clip for you in

just one minute. Representative Gabbard's remarks were covered quite extensively in the press, under headlines such as "Tulsi Gabbard says, Obama Policies could trigger war with Russia," which was in the Huffington Post, and "Democratic Congresswoman

Warns, Obama Could Drag the U.S. into a devastating nuclear war

with Russia," Daily Mail. What you're about to hear Congresswoman

Gabbard say, also echoes statements that she made a few days earlier in a CNN interview, after having returned from Paris,

in

which she warned that Obama's policies in Syria " put the United

States and Russia into a head-to-head conflict, with the possibility that one side will shoot down the other's planes, kicking of what is much larger, potentially world war, and a nuclear war between the United States and Russia, and she said,

"We've got to ask ourselves: what will the costs of this be?

The

devastation to the American people and to the world, and for what? What's the benefit? Why are we trying to do this in Syria?

Why are we trying to go to war with Russia over this disagreement

concerning the overthrowing of the Syrian government of Bashar al-Assad. It's crazy."

So let's see this short video clip of Congresswoman Tulsi Gabbard and Ash Carter:

GABBARD: The policy to overthrow the Syrian government of Assad has thrown us into a potential direct head to head military

conflict with Russia. I have some important questions along this

line. How many nuclear warheads does Russia have aimed at the U.S., and how many does the U.S. have aimed at Russia?

CARTER: Congresswoman, I will get you those precise numbers as best we know them. Let me just summarize it by the fact that

we have a, I'm confident, a strong, safe, secure, reliable deterrent. But it's also true that Russia, like the Soviet Union

that precedes it, has a massive nuclear arsenal.

GABBARD: Right. And it would be accurate to say that both of our countries have the capacity to launch these nuclear

weapons
within minutes?

CARTER: We do.

GABBARD: I've seen pictures, films, and images from Nagasaki and Hiroshima; I know you have as well. And I presume you would agree with me that nuclear war would be devastating to the American people; the amount of suffering that it would cause and the devastation to our families, our children, our communities, our planet, our future generations is difficult to imagine. So, I'm wondering if there's been an assessment done on how many lives would be lost and the damage that would be done if this nuclear war between our two countries were to occur?

CARTER: Congresswoman, I've been doing this for a long time, including during the Cold War, and working on nuclear weapons since the beginning of my career. And to answer your question, there have been estimates made right along. When there was a Soviet Union, then a Russia, and it's a very simple story; it is as you say. Nuclear war would be an absolutely unprecedented, and result in a catastrophic destruction; that is why deterrence is so important, that's why prudence in the field of nuclear matters by leaders all over the world is so essential.

GABBARD: So the fact that we now have our F-15s patrolling the Turkey-Syria border with a primary air-to-air combat operation; there's no air-to-air combat against ISIS. They don't have any air assets. So, I can only presume that the purpose

of

these planes would be to target Russian planes; is that accurate?

CARTER: Congresswoman, let me answer the point you began with, which is we have a different view, a very different view from Russia about what would be constructive for them to do in Syria. We have that disagreement; we can't align ourselves with

what they're doing. We're opposing and want them to change what

they're doing in Syria. That's not the same as the United States

and Russia clashing; I think that the Chairman and his counterpart in Russia just talked yesterday about making sure that we didn't by accident have any incident involving US and Russian forces. So, we have a sharp disagreement there, but that's not the same as blundering into an armed situation with one another.

GABBARD: But that sharp disagreement – sorry, sir, I only have a minute here – that sharp disagreement with two diametrically opposed objectives. One, the US seeking to overthrow the Syrian government of Assad, Russia seeking to uphold the Syrian government of Assad, creates that potential; that strong potential and that strong likelihood for that head-to-head combat, or that head-to-head military conflict.

And

Russia's installation of their anti-aircraft missile defense system increases that possibility of whether it's intentional or

even an accidental event, where one side may shoot down the other

side's plane. And that's really where the potential is for this

devastating nuclear war, for something that could blow up into something much larger.

CARTER: I have to correct something, Congresswoman, that you said; which is that I would characterize Russia's prospective differently. And by the way, what they say and what they do are

two different things. What they said they were going to do was fight ISIL and pursue a political transition; and not support Assad endlessly, but instead, try to pursue a political solution.

What they've done militarily has had the effect of supporting Assad, no question about it. And they haven't gone after ISIL, they've gone after moderate – that's our source of disagreement.

We're having that disagreement and trying to get them to come around; that is what Secretary Kerry is doing, to a more reasonable and constructive position. But at the same time, as the Chairman's efforts indicate – and the Russians agree with this intent on avoiding an accidental situation in the air over

Syria.

OGDEN: Having seen that, the question that you must ask is, what is the necessary action that must be taken to defuse this very real and immediate threat of thermonuclear war which threatens us as a direct consequence of Obama's policies, both in

Syria and elsewhere. And I'm going to ask Jeff to come to the podium to address this question; but as Mr. LaRouche has repeatedly said, the only guarantee is for responsible parties in

this country to take the Constitutional action necessary to remove Barack Obama from the Presidency of the United States, specifically through the activation of the 25th Amendment to the

US Constitution. Which stipulates that if the President is deemed

mentally incapable of serving in the role of Commander in Chief,

he can be removed and replaced through the predetermined line of succession. Mr. LaRouche has been calling for this measure to be taken for a number of years; but just this week, discussion of this measure has exploded into the mainstream press, including very significantly in an editorial that was published in the {Washington Times} by staff writer Charles Hurt, which was titled, "Has the President Lost His Ability to Discharge the Powers and Duties of Office?" The editorial begins by asking, "Has our President officially lost his ability to discharge the powers and duties of his office? Anyone who listened to President Obama speak to reporters in Paris on Tuesday, would reasonably conclude that it is high time to start drawing up the papers to transmit to Congress for his removal." And after describing in detail the rambling and largely incoherent performance by Obama during his press conference in Paris earlier this week, the author concludes by stating the following: "Someone alert the Senate Pro Tem; somebody call the Speaker of the House, and let's all dust off the 25th Amendment."

So Jeff, with all this evidence of a growing acknowledgement in public discussion of the danger which Mr. LaRouche has been warning about for years, of world war resulting from the continuation of Obama's policies, what can you tell us about what the discussion is among responsible persons behind the scenes, and what must be done now to remove this imminent threat of a global thermonuclear war?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt. I think it's important to take note of the fact that the {Washington Times} did publish that Charles Hurt piece, but that there were other

commentaries

along exactly the same lines. There was a similar editorial comment, picking up on the {Washington Times} story in the {Washington Enquirer}; and in both cases, there were references

to a series of commentaries that appeared recently in the {Washington Post}, which is generally thought of – along with the {New York Times} as one of the mainstays of the liberal establishment media apparatus. You had Richard Cohen and Dana Milbank, two of the senior regular {Washington Post} editorial columnists taking note of the fact that President Obama was completely disoriented and when his teleprompter broke down during the course of his presentations in Paris, he stammered and

staggered 336 times in a speech that ran a total of 13 minutes.

Never mind that the gathered world leaders were told that they had a firm 5-minute limitation on their speeches. It may have taken the President 13 minutes to deliver a 5-minute address; I

haven't reviewed the text, or timed it or anything. But clearly,

he is suffering from severe mental exhaustion, a breakdown; someone who – as Lyndon LaRouche identified as early as April of

2009 – suffers from a form of extreme narcissism, can't avoid the reality that the world is going in a very different direction

than his narcissistic delusions would have him believe.

Just prior to the attacks in Paris, on the 13th of November, the President issued a statement saying that ISIS was contained

and on the way to being defeated, and didn't pose a threat.

Earlier he had called them "the junior varsity of terrorism."

I

think reality tells us something quite different.

Earlier this week, he said that there is no measurable

security threat, here, inside the United States. And what we saw happen in San Bernardino, California several days ago, clearly demonstrates that that was not an accurate reflection of reality.

The response of the White House has been to put pressure on FBI

Director, [James] Comey, and on the media, to hold back from drawing the obvious conclusion, that virtually anybody in their

right mind has drawn, from even the media coverage of that San Bernardino incident, namely, that it was a pre-meditated terrorist attack. It's very much reminiscent of what happened on

September 11th, 2012, when President Obama ordered a false statement, a patently absurd false statement, about the attack in

Benghazi [Libya] that led to the murder of U.S. Ambassador Chris

Stevens and three other American officials. And that, of course,

is still an issue that's pending before the House [Select Committee on Benghazi]. So, we're clearly dealing with a situation where the President's grip on reality is slipping precipitously.

Under similar circumstances, back in the early 1970s, members of President Richard Nixon's own political party, were grounded enough in reality that they were willing to recognize that Nixon was "losing it" mentally, and represented a grave danger to the survival of the United States, and they were seriously contemplating invoking the recently-ratified 25th Amendment, that provides for the immediate removal of the President of the United States. These recent articles, published

this week, have openly said that Vice-President Joe Biden should

reach out to Speaker of the House Paul Ryan, and similarly

consult with the Cabinet, and consider invoking the 25th Amendment. That process can remove Obama from office within a matter of {hours}. And so, we're here in a situation. We've seen

the developments. We've saw the Tulsi Gabbard exchange with Ashton Carter.

And, I think it's noteworthy, that the statements that Matt just quoted from, from former Defense Secretary Bill Perry, have

very much bearing on the situation, because Perry and Ash Carter

have jointly written a number of articles in military journals.

They're very very close. One could almost say that Perry is Ashton Carter's mentor. So, if you've got someone like Perry alarmed enough to come out publicly – and really, in a sense, reverse his own statements of the recent years – and say we've got to get in synch with the Russians, and you hold that up against what Carter is saying as an official spokesman for the Administration, putting the onus on Russia, and really refusing

to directly address the issues that were raised by Congresswoman

Gabbard, you get an idea that there is a disconnect from reality,

with respect to the most pressing and dangerous issue facing mankind today, which is the question, "Are we close to the kind

of incident that could get out of control and lead to nuclear war?"

Nobody in the Administration is talking about what the consequences and implications are, of the fact that President Obama {publicly, after the fact}, endorsed the actions of the Turkish government in shooting down that Russian Su-24 over the

border area between Turkey and Syria. I'm told by leading U.S. military and intelligence contacts that there's unanimous

agreement among the leading countries of NATO, including the U.S.

military, and all of the major European militaries, that, basically, the Turks had no business shooting down that Russian

plane; it was an act of {absolute provocation}. If Turkey was not

a member of NATO, with that Article 5 mandate for collective security backing them up, without the idea that [President] Erdogan had, that he had the full backing of President Obama, it's very unlikely that he would have even remotely considered ordering the bombing of that Russian plane.

Now, what is the aftermath of that action by Turkey? From a strictly military standpoint, as we talked about this last week,

leading figures within the U.S. military and intelligence command, immediately got on the horn with their Russian counterparts. And there was an agreement reached that this would

not be, in and of itself, a trigger for an all-out war in the region, a war between Russia and Turkey. President Putin refrained from any direct military retaliation against Turkey. And that's a good thing.

What Russia {did} however do, as Representative Gabbard referenced, Russia has deployed their S-400 Air Defense Systems

to the airbase in Latakia Province inside Syria. That airbase is

32 miles from the Turkish border. The S-400 Air Defense Systems

have a range of 250 miles. In other words, Russia has the ability

to knock out Turkish aircraft 200 miles {inside} Turkish territory. That's an area in which U.S. fighter planes and drones

are also operating.

The Russians have now equipped all of their entire range of

Su fighter planes with air-to-air missile capabilities, so that you've got both American and Russian, and now you've got the added complexities of British and French, perhaps soon German, planes, all flying within that same general airspace. So, to say that we are not in a situation where the conflict, even if it's a disagreement over policy toward Syria, that this doesn't represent a hair-trigger situation for a war that could directly involve U.S. and Russian forces, not surrogates, but direct U.S. and Russian military forces, would be an absolute denial of reality.

Now, a number of military thinkers have come out with measures that could be taken to mitigate the risk. There are those, including [ret.] German General [Harald] Kujat, who've called for the re-convening of the NATO-Russia Council, to create a mechanism for coordination between NATO and Russia, in which the Syria-Turkey issue would be one element of it. Former top DIA official and retired U.S. Army Colonel, [W.] Patrick Lang, in his widely-read website, has said that Turkey should be suspended from NATO, because their irresponsible behavior could, by itself, be a trigger for general war. There are proposals, reflected by [U.S. and Russian nuclear security expert] Bruce Blair; reflected by Gen. [James] Cartwright, who was the former vice-chairman of the Joint Chiefs of Staff [and] former head of the U.S. Strategic Command, our nuclear triad; along with Russian [Maj.] Gen. [Vladimir] Dvorkin, who was the chief intelligence analyst for Russia's strategic rocket force – who've all said, "Let's

immediately abandon launch-on-warning. We've got to, basically, create an alternative to this hair-trigger situation, where a decision about global nuclear annihilation, has to be made in a matter of seconds."

The reality is, that there is another option. It's the option that was referenced in the {Washington Times} and the {Washington Examiner}, and even implicitly in the {Washington Post}. And it's the option that Lyndon LaRouche has been discussing {for a very long time}. You've got to {remove} one of the most crucial factors that continues this threat, which is the continuation of President Barack Obama in office. The 25th Amendment is there. His behavior in Paris, his erratic behavior, has caused alarm bells to go off all over the place, and the question that's got to be posed, is: "Are {you}, Member of Congress; are {you}, American Citizen, willing to run the risk of maintaining a President in office, who may very well be "losing it" mentally, and who certainly has exhibited a policy of hatred towards Russia

and particularly towards President Putin, that under the present circumstances poses a grave danger of general war, a war that could be a nuclear war.

So, that's the question on the table. And now that Mr. LaRouche is no longer the only leading American political voice openly talking about immediately invoking the 25th Amendment, maybe it's time for a serious national debate and dialogue on that issue to put the kind of pressure on Vice-President

Biden,
Secretary Kerry, Speaker of the House Paul Ryan, to not run
the
risk, to not play, to use a bad analogy, Russian roulette,
with
nuclear warheads, and the barrel of a gun, when the survival
of
humanity is at stake.

We are really now in a very different place than we even
were a few weeks ago. The actions taken by Erdogan have
brought
us to that moment of hair-trigger, and while there are many
things that could be done to ameliorate that danger, the fact
is
that none of them are possible so long as President Obama is
in
office. So the tools are right there. The 25th Amendment can
be
activated on a moment's notice. We could have a regime change,
purely constitutional, here in the United States, as a measure
of
caution against someone in a state of mental breakdown, being
in
a position of having his finger on the nuclear trigger. And I
see
no justification whatsoever for running the risk of mankind's
survival, of waiting another day to activate that potential.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm just going to
pose the institutional question for this evening, and Jeff
will
deliver what Mr. LaRouche's response was to this, as well as
Helga LaRouche's insights. The question reads as follows: "Mr.
LaRouche, the German Bundestag has voted to support the U.S.
coalition military operations in Syria against the Islamic
State,
and the British Parliament has also taken similar action. What

is

your view of German and British involvement in the fight against the Islamic state in Syria?"

STEINBERG: Well, I think that one thing that's obvious, the first comment from Mr. LaRouche on this was, yes, we've got to defeat the Islamic State. It's got to be done, and there's got to

be an alliance of countries involved in doing that, and with that, he said, of course always be cautious. You can never trust the British.

Now, the fact of the matter is that there are measures that could be taken, that would lead to the crushing of the Islamic State, to the taking back of Raqqa, their nominal capital, to the

ouster of the Islamic State from Mosul—the military options are

all quite clear and are being openly discussed, and are being proposed around the tables all over the place. Seal the border with Turkey. The Erdogan government in Turkey through the son Balal Erdogan, son of the president, has been the major source of

black market revenue for the Islamic State, since the very beginning. We know that there are massive black market oil deals

going on between ISIS and the Turkish black market, which is really the mafia underbelly of Erdogan's AKP Party, and the MIT,

which is the Turkish equivalent of the CIA, run by one of Erdogan's very close associates.

So, you can seal the borders. You can start the economic squeeze against the Islamic State. You could create a single joint military command operation fully integrating Russia, into

whatever other military operations are going to be run.

President

Hollande of France, when he was in Washington, and then in Moscow

last week, specifically proposed that there be a consolidated unified air campaign against ISIS, and that on the ground the Syrian army be integrated with some of the rebel groups that are

strictly made up of former Syrian military personnel-some element

of the Free Syrian Army, in particular. That kind of ground force, maybe with some other assistance from the Iraqi military,

along with a massive air campaign, through a single unified command, could wipe out the Islamic State, at least in so far as

it's operating out of a major safe haven territory in Syria and

Iraq.

The problem, however, as has been demonstrated by Paris, by San Bernardino now this week here in the United States—on a much

lower scale, of course— by the bombing of the Metro jet, Russian

metro jet over the Sinai, by the suicide bombings in Southern Beirut, all of these things indicate that you're dealing with a

much larger problem that's not going to be solved overnight. You

can crush the nominal Islamic State militarily, but you've got to

address a much more fundamental issue, which is that the policies, the geo-political policies coming out of the leading Western powers—the United States, particularly Great Britain, France to a degree, certainly Saudi Arabia, Qatar, Kuwait, the United Arab Emirates, Turkey— there's been a long-standing policy

of promoting the Saudi-Wahhabi neo-Salafist agenda, and

spreading

this disease, this Dark Age ideology, all over the globe.

You have large swaths of territory in the Middle East, in North Africa, in other parts of Asia, that are ungovernable, and

have been turned into no-man's lands as the result of the prolonged policies— I would say that it's the Twentieth and Twenty-First Centuries' Thirty Years War, except it began operationally in 1979, when Jimmy Carter and Brzezinski were still in office, when there was a presidential finding authorizing the assembling of the Islamist mujahideen to drive the Soviet Red Army out of Afghanistan, except, of course, that

operation began 6 months before the Soviets even went into Afghanistan.

So, we're in the throes of a multi-generational process of creating Dark Age conditions in many parts of the planet. If you

were born 35 years ago in Afghanistan, you've never lived under

anything other than 30 Years' War conditions of violence and chaos. And don't say that Afghanistan was always like that, there's nothing you can do about it. That's emphatically not true. Throughout the postwar period, the 50s, 60s, and 70s, the

United States' presence in Afghanistan was largely through the Army Corps of Engineers, the Peace Corps, and other organizations

like that, and the place was relatively peaceful and stable. It

was not the world's opium production capital. So, the point is that there are alternative policies that must be enacted to really defeat this Dark Age phenomenon.

The Chinese have adopted the One Belt/One Road policy of developing vast corridors of infrastructure, of industrial and agricultural expansion, of water management, throughout much of

Eurasia. For that program to work, it's going to be urgent that we achieve stability in places like Syria and Iraq, and in many parts of North Africa. So, the real question here is, if you're prepared to commit to defeating the phenomenon that ISIS right now is the most visible representation of, you've got to be prepared to fundamentally change your thinking. You've got to be willing to abandon geo-politics, altogether. Abandon the British Empire, because this policy of permanent warfare across this great big crescent running from North Africa through the Middle East and Central Asia, all along the southern borders of the former Soviet Union into Western China,—that's a British geo-political policy. It was called the Bernard Lewis plan back in the 1970s, of spreading fundamentalist chaos along that entire what they called crescent (arc) of crisis. That program hasn't changed. It's British geo-politics at its worst. It's population warfare at its worst. And those policies must be abandoned all together. There was even a commentary this week in the {Wall Street Journal} of all places, asking the question of whether or not China's New Silk Road policy might not be the key to saving the situation in Syria and Iraq, and throughout that region. You've got to give people hope that there is a viable prospect for a future, if you're going to get those leading strata within Syrian society back from Europe, where they were driven out by ISIS; back into Syria to rebuild

their country. They've got to know that there is a commitment to a kind of a global Marshall Plan, which the Chinese have proposed as part of their One Belt/One Road policy. I had the privilege, earlier this week, of being in Tokyo, attending two conferences. One where Helga Zepp-LaRouche spoke about the urgent need to avoid the war dangers by the United States and other western countries, by becoming fully involved and committed to working in conjunction with China and the other BRICS countries on this One Belt/One Road policy. We've got to build development corridors from areas that are now strictly war zones. I spoke at a second conference earlier this week with Mrs. LaRouche in Tokyo; and we both took up this question very strongly. You need a new paradigm of thinking; you need to think at the level of real human beings who uniquely are capable of thinking about the future. Of creating a new future; not one that's defined by the geopolitics of population war, but one that's defined by scientific advancement, by the betterment of all mankind. So, the issue on the table is, you can defeat ISIS militarily with some readily available tool; especially if you drop the war confrontation with Russia, and get into an alliance with Russia, which means getting Obama out of office under the 25th Amendment. It's doable, but you're not going to solve the deeper underlying problem of the consequences of the last 35 years or more of this hideous

geopolitics of pitting one nation, one people against another, promoting irrationalism and fundamentalism. You've got to basically roll up your shirt sleeves and begin real development of the kind that China has correctly defined as the win-win policy of the future.

At this conference, there was a leading representative from Russia, Dr. Yakunin, who said that the Russians have concluded that their Eurasian development plan for major infrastructure projects, is completely compatible with China's One Belt/One Road policy. India, as a leading BRICS country, is fully on board with that prospect. We're about to develop a plan and publish it in the coming days, for the United States to become fully integrated into this global World Land-Bridge policy. But this requires an overhaul of thinking; and that overhaul of thinking is now long overdue, because the very survival of mankind is literally on the table is we don't make that change. So, we've got a much bigger challenge and a much bigger agenda. Even if we're serious about defeating the Islamic State and other manifestations of this Dark Age policy. It's going to have to be done through a vast change in thinking, and a return to real human thinking about what kinds of projects can insure not just the survival, but the betterment of mankind going into the future.

OGDEN: Thank you, Jeff. Just by way of quick introduction of

Ben Deniston, who's going to conclude our broadcast here tonight,
I want to pick up here directly off of what Jeff just ended with.
As those who have been following the website this week know; and
who had the chance to participate last night in the Fireside Chat
with Mr. LaRouche, Mr. LaRouche's emphasis has been one of saying
that this entire Dark Age situation which we now find ourselves
in today – both internationally as Jeff just elaborated, and also here domestically with the Dark Age of rising death rates,
addictions, violence, and so forth, that is plaguing the American
people as the result of 16 years of a Bush and Obama
Presidencies, Mr. LaRouche said, "The future cannot be created by
a continuation of the failed policies of the past. This Dark Age,
which we now find ourselves in the midst of, cannot be overcome
without the conscious elimination and overturning of the failed
axioms of the present system. A New Paradigm today, as Jeff was
just discussing, just as with the Golden Renaissance of Filippo
Brunelleschi and Nicholas of Cusa, is never something which can
come about through an evolutionary change," as Mr. LaRouche said
last night, "but only as a consciously revolutionary effect of the intervention of a great genius. The effect that a great genius has on history; a genius such as Brunelleschi or Cusa.

Or

more recently, you can use the example of Albert Einstein. Geniuses who reject the failed ideas of the past, and instead introduce something completely new; a valid, newly discovered principle upon which a valid and viable future can be built.

So

this is something which obviously Mr. LaRouche has done consistently throughout his life; and has based his entire career

on. But for those of you who had the chance to participate in the

Fireside Chat with Mr. LaRouche last night will know, you heard

him call on all of you; on all of the American citizenry to adopt

that perspective of genius as your personal commitment going forward. And this is obviously something which all of us have to

think about very profoundly.

So Ben, I guess I would ask you to elaborate for us a little bit, what is the equivalent of the great Brunelleschi's dome, you

could say, of today; which can be the herald of this new Renaissance for all mankind today?

BENJAMIN DENISTON: It's quite a task, I think, Matthew. But as Matthew said, I'm just going to pick up off of – we've been working on, the LaRouche PAC Science Team – this program of putting together a picture for the American people, what it would

mean for the United States to join this New Silk Road orientation. What it would mean for us as a country to really return to our roots, as founded by people like Alexander Hamilton, as Mr. LaRouche has put a great deal of emphasis in his

most recently developing flank in Manhattan being real soul of the nation where we could pivot the United States back to an

orientation like Matt just referenced in terms of a real pursuit

of mankind as a creative force. What will it actually mean for the United States to once again participate in that process?

And

this is something that, as was referenced, at least a thesis perspective on what that would look like for the United States.

But I wanted to open by just referencing something that was mentioned earlier, just to get a sense to get at the real principle of what we were talking about. There was a rather unprecedented study that came out, a study that's rather shocking

that pointed to an unprecedented reality which has been uncovered

in just the last couple of months, which is the realization of the increase in death rates among white, American, working age people. And we have a graphic illustrating the comparison of the

death rates for this particular demographic, in comparison with a

number of other developed nations. [Figure 1] And we can see in

red there, from 1990 up to past 2010, the change in the death rate for, again, white Americans from age 45 to 54. And I just want to put this on the screen for a minute, because there's a lot of stats we can go through in terms of what's happening, and

a lot can be done to give a sense that I think most Americans have their own clear sense of, living in this nation, of the real

process of death of the U.S. economy, under the Bush-Obama reign.

But I think this one is rather shocking, because these are people that are supposed to be in their prime. We're talking about people who are supposed to be reaching their, towards the

peak of their productive contribution to society, people who are supposed to be approaching the pinnacle of their ability to contribute to the advancement of the society of which they're a part. And what are we seeing in that layer of the population? This dramatic acceleration, continual year to year increase, in the death rate of this section of the population. As the authors of the study stated, "We have half a million Americans who are now dead, who frankly should not be dead," according to what we would expect from a healthy economic process. And what's the cause of this? What are the major factors contributing to this increase in the death rate? You have drug addiction, alcoholism, substance abuse, prescription drug abuse, heroin abuse, suicides. These are diseases of despair as has been said. These are diseases of a dying society, where people who should be at their prime contribution to the economic process, are instead ending their own lives. They're killing themselves. What's supposed to be our leading productive sector of the economy is instead destroying and ending their own lives, through their own willful choice of these substance abuse, drug addiction, suicide, what have you. So I think this should be taken as a very clear signal of what's happened to the United states, what's happened to the American economy. And what we have to reverse. And what I want to talk about just briefly is trying to get at the essence of the issue, to the degree possible. Because we can talk about putting people back to work, we could talk about creating jobs, we

could

talk about rebuilding things-but that's not going to get to the

real essence of what we confront right now as a nation. We have

to really re-find the purpose of the existence of our nation, as

Matthew referenced as Mr. LaRouche said last night, in an understanding of what is mankind's purpose as a creative force in

the Universe.

Why do people work? Why do people have jobs? Why do people work to contribute to society? What's the purpose of existence?

That's been eliminated really over two generations, increasingly

though in a rapid acceleration, under the Bush-Cheney regime.

The

very idea that mankind is inherently creative species; I mean, that mankind creates its own existence meaning that {you}, as an

individual part of that species, part of that process, can participate in the actual physical creation of the future state

of society. That if society moves forward, ... And what do we mean by "move forward"? LaRouche has spent decades developing a

science of physical economy. What is economics for mankind? We can support a greater population, higher population density, with

better living standards for everybody; that unlike the animals,

unlike the Greenies' ideology, there's no zero sum game for mankind. There's no finite, fixed amount of wealth for the human

species. That mankind can uniquely create a fundamentally higher

state of existence for his species as a whole.

That doesn't come from merely finding some new resource, or exploiting some new resource, but from the unique creative powers of the human mind. Something {unique} about the human mind that we don't see existing anywhere in animal life per se. That that unique capability is the substance, the principle, underlying what makes mankind a unique force on this planet. We have to again find our existence in exercising and implementing that principle—the idea that based on that principle, we can create wealth for our nation. We can grow our population. We can have a large population with higher living standards, better infrastructure, better conditions of life, better health care. We can provide all that. Mankind has the ability to do that. But the way that mankind does that is by the creative contributions of individuals acting in coordination with society. We've lost the connection to that. We have to re-establish the connection to that. Really in a scientific sense. That mankind has a real physical immortality that he can create for himself. He can be the creation of the future existence, not just the extension of the past, not just the extension of the present, but the creation of a state of existence for society which would not ever exist if not for the actions, the contributions, of the earlier generation of the earlier state. That's what we have to return to. Creation of new states for mankind, not just perpetuating or rebuilding what we had in the

past, but rising to a new level. And we need that now more than ever. That has been at the root of our existence as a republic, again going back to Hamilton, people like Lincoln, people like Franklin Roosevelt-that's been understood to varying degrees, that this is what makes mankind unique, and we have to focus our efforts of government, of society, in exercising and facilitating that creative process.

So what do we need to do now, today? Just to go through some of the obvious things that we should be focused on, and doing as

a nation. One leading element is going to be rebuilding our nation, rebuilding our infrastructure, and in a sense not really

rebuilding, but building anew, building a higher level of existence for our nation. And one of the things we're going to be

featuring in our prospective program for the United States is actually building a modern, high-speed rail system. This is just

obvious. That transportation in the United States would be a joke

if we didn't have to deal with it every single day. The idea of

people just wasting their lives on these highways. Hours upon hours upon hours daily, just wasted.

If you go to the third graphic here, we have a comparison, just to give people a sense of—in the green, we see existing high speed rail systems in the United States and China. Now, in

the United States this has been debatable whether we could actually include the green corridor we've included as technically

high-speed rail. Relative to what we have, we could consider

it

high-speed rail, but that's not saying much. It's stretching the

definition, but it's the closest we have. and throughout the rest

of the United States, you see one proposal, among a number of proposals, for what kind of obvious, sane high-speed rail system

we should have: travelling 150 miles per hour, to get people to

different locations in a quick efficient manner.

You see China is doing this. You see China's program now, what they've built, and what they're committed to building I believe out to 2020, for their high-speed rail program. So this

could be done. This needs to be done.

We have the water issue. We have, to put it lightly, insane governor in California, who, despite living on the coast of the

largest body of water on the face of this planet, seems to think

that we've run out of water. Well, we have plenty of means available to us to provide all the water we need. Some of this is

illustrated in the next graphic, the fourth graphic. This is something we've covered in more detail on the LaRouche PAC website and other locations. But mankind fully has the capability

of managing the water cycle in completely new ways.

We have desalination. LaRouche has been talking about desalination for decades. Nuclear-powered desalination, you can

provide the water you need in the coastal areas. You can do water

transfer. There's rivers that exist that have abundant excesses

of water that just flow into the ocean unused. And we can

really

go to the frontiers. We can look at mankind managing the water in

the atmosphere. This is actually happening right now as we speak

in various places around the world. We have technologies now to

actually manage precipitation in the atmosphere; increase precipitation where we want it. Some of this is drawn directly from insights into how our Earth's climate system actually responds to different galactic environments – the galactic conditions affecting our climate. Understanding this gives us an

insight into how we can manage those conditions; how we can increase the rainfall where we need it. How we can actually direct flows of atmospheric water vapor to where they're needed.

We could be drawing the atmosphere of water vapor from over the

Pacific Ocean into California and increasing the rainfall in California. We can do that.

Power, energy, nuclear power; we've been sitting on nuclear power for decades. It's been suppressed; fusion has been suppressed. There's been a conscious policy to not put the resources into fusion that are needed to develop fusion power. We've had in effect a policy of not developing fusion power for

decades. You just look at the budget compared to what was known

to be required to develop it; it's obvious. And various experts

have made clear, we can have a demonstration functioning fusion

power plant in 10-15 years, if we decided to do it.

Obviously, all this would require a high-speed rail system, solving our water crises, mass production of nuclear power, a crash program to develop fusion power. This would force us to

confront the fact that we need to rebuild our manufacturing base;
rebuild our industrial base. We'd be forced to confront a certain
reality that now we look at an unemployment problem; with this program, we're going to be confronted with a little more frightening reality. We actually have an unemployable problem; we
have people who have no skills. We're going to need to look back
to things like Franklin Roosevelt's CCC program, and figure out
how to upgrade that and advance that for an entire new challenge
of taking not just a labor force, a society that's had no productive work for a decade or more. And look, we've had two generations of zero-growth policy; two generations of de-industrialization, a shift towards this insane, so-called "services economy". Wall Street bubbles. We've had fewer and fewer people who have any idea of how to contribute a productive
contribution to the economic process.
So, we're going to need to actually tackle all these issues. And, again, this is not just rebuilding stuff we had before; it's
not just rebuilding our infrastructure. It's not just recreating
the state of the economy as it was 20, 30 years ago. This is looking at how do we increase the potential productivity of the
economy as a whole to a completely new level? Modern transportation, water, power. We can open up entire new regions
of the continent; entire new territories of the nation can now be
developed. New agriculture; new production; new industries; new

cities. We could actually be developing new Renaissance cities, organized around a conception of man as a creative process. The city itself can be an expression of the principle of this new Renaissance; this New Paradigm that we want to create. The construction of sane, organized city population areas, centered around cultural development; educational development. Centered around universities and cultural systems as the core of the development of your population, of your society. That organizes this city. Around it, you have the various agriculture, industry, etc. that's an expression of mankind's creative capabilities. But actually coherently designing the city in which the population around this new principle, this new conception of mankind. So, this is what we can do; this is what we need to fight for. But I think to attempt to address what Matthew said in terms of Mr. LaRouche's remarks in terms of actually creating a new future; that has to be the number one guiding principle. And Mr. LaRouche in recent years has again come back to the pedagogy of the difference between mankind and the animals. And I think that's something that most people still don't understand the way he understands it. What is it that mankind has that makes our species separate; that makes us distinct? What is that actual principle which mankind has the ability to tap into and employ if he chooses to; if he chooses to organize his society in a truly human way? And what would that mean for us today? Well, again, it

wouldn't mean just doing what we've done in the past. It would mean that right now, what we have to do is bring society to a level that we've never had before. And we have to fight to engage

the American population again into recognizing that their meaning

to history, their meaning, period, depends upon that. That the meaning of their very existence depends upon recognizing that they have a potential to contribute to the creation of a higher

state of existence for society. And for mankind, if we're not doing that, if we're not organizing society to do that and exercise that, and implement those creative leaps of mankind, then you're not being human; and your population is being denied

an actual efficient access to their true scientific immortality

as a human species.

There's obviously a lot that could be said, but I think that's the principle that we have to focus on; that it's not just

about creating jobs. It's not just about employing people who are

various economic statistics; it's about coming to a new, higher

understanding of economics really as an expression of this unique

spark of human creative potential. And we have to, again, focus

on that as the number one issue; the cause, the substance of what

will allow us to progress and move forward. And that really is the whole purpose of all of this.

So, we're going to have more coming out; a lot more can be said, but I think that's the challenge that we have right now. And I think it's going to be a huge challenge, given what's happened to the population; especially in the last two

Presidencies. But the fight is to awaken that in the American people; they have to realize that this is the only thing that's worth fighting for. Fighting for creating the future in a way that is truly, uniquely human.

OGDEN: Thank you, Ben. And what Ben referred to, is a forthcoming programmatic feature which is intended to be a supplement to the EIR Special Report, "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge". This is going to be titled, "Why the United States Must Join the New Silk Road". I also know this will be the bulk of the subject of the presentation which Helga delivered in Tokyo, which Jeff was referring to; and will be available in transcript form in the next edition of {Executive Intelligence Review}. So, I'm going to bring a conclusion to our broadcast here tonight. I would encourage all of you to continue participating in both the Thursday night Fireside Chats, which Mr. LaRouche hosts every week, as well as if you are present in the New York City area, the Manhattan Project meetings, which occur every Saturday afternoon. Another one will occur tomorrow. So, thank you very much for joining us. Thank you to both Jeff and Ben, and please stay tuned to larouchepac.com

USA: Kongressen afviser

Obamas klimadiktater

2. december 2015 – Repræsentanternes Hus nedstemte med overvældende flertal Obamas diktatoriske klimaforandringsregulativer for kraftværker, selv om Obama har til hensigt at nedlægge veto mod afstemningen. Obamas EPA (Environmental Protection Agency) gennemtvang regulativet under den falske forudsætning, at kulstof er en forurener og således falder ind under den udøvende grens (præsidentens) mandat for at standse forurening.

Afstemningen fulgte for det meste partilinjen, med 242-180. Tirsdagens afstemning sender et budskab til Obamas skrivebord, efter Senatets vedtagelse af lovgivningen i november, iflg. *The Hill*.

EPA's regulativ fra august påbyder en 32 %'s nedskæring af energisektorens udledninger af CO₂ i 2030, de første grænser for drivhusgasser for kraftværker. De stemte også med 235-188 for at blokere et lignende EPA-regulativ, der satte grænser for udledninger fra nyligt opførte kraftværker, der bruger kul eller naturgas, og som iflg. industrien stort set ville forhindre nye kraftværker.

Budskabet til Paris – Obama har ikke det amerikanske folks støtte til sin grønne fascisme.

Syvogtyve stater har sluttet sig til dusinvis af erhvervsgrupper og energiinteresser, der har anmodet Appeldomstolen i Columbiakredsens Distrikt om at standse implementeringen af regulativerne. Dommerne vil så tidligt som i næste måned afgøre, om de midlertidigt skal blokeres, mens retssagen skrider frem, sagde *The Hill*.

Obama og NATO beskytter Tyrkiet mod Rusland

Den 1. december 2015 – Efter præsident Obamas optrapning mod den russiske præsident Vladimir Putin i går, mødtes NATO-landenes udenrigsministre i Bruxelles i dag (mødet løber indtil 2. december), hvor de lovede, at NATO står bag Tyrkiet uanset, hvad der måtte ske.

"NATO's mangeårige planer for Tyrkiets forsvar er på plads og vurderes løbende", sagde ministrene i en fælles udtalelse i dag. "I lyset af den generelle omskiftelighed i regionen, styrkes disse planer yderligere" med en forøgelse af Tyrkiets luftforsvar. "I ånden af 'alle for én', forbliver vi fast besluttet på fortsat at udvikle yderligere NATO-sikkerhedsforanstaltninger, og alliancepartnere arbejder med forberedelse af andre mulige bidrag."

Den amerikanske NATO-ambassadør Douglas Lute gav i sine bemærkninger i går Tyrkiet fuld opbakning i forbindelse med den tyrkiske nedskydning af det russiske SU-24 fly den 24. november.

"De amerikanske data, jeg har set, bekræfter Tyrkiets version af begivenhederne. Flyet befandt sig i tyrkisk luftrum; kamphandlingen blev udført i Tyrkiet; flyet blev advaret gentagne gange", sagde han. "Der var ikke blevet udsendt nogen flyveplan, der omfattede en krænkelse af NATO's luftrum."

Til trods for, at de kastede skylden for episoden på Rusland, opfordrede embedsfolk i både Bruxelles og Washington til en mindskelse af spændingerne. NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg foreslog en modernisering af koldkrigs-traktaten kendt som Wiener-dokumentet, der udstikker reglerne for storstilede militærøvelser og anden militær aktivitet, tillige med 'varme' telefonlinjer og andre militære

kommunikationskanaler. "Den må nødvendigvis moderniseres, fordi der er adskillige smuthuller", sagde Stoltenberg. I går ringede formanden for USA's Generalstabschefer, general Joseph Dunford, for første gang til general Valeriy Gerasimov, den russiske generalstabschef, og ifølge Dunfords talsmand var dette et af de emner, de diskuterede. Talskvinde for USA's Udenrigsministerium Elizabeth Trudeau sagde til journalister, at bevismateriale fra Tyrkiet og amerikanske kilder "indikerer, at det russiske fly krænkede tyrkisk luftrum" til trods for, at det blev advaret flere gange af tyrkiske styrker. "Vi bør nu tilskynde til en dialog, og vi har behov for en nedtrapning af situationen," sagde hun og tilføjede, at en "fortsat diskussion imellem de to parter nu er det vigtigste".

Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, reagerede på alt dette ved at beskyldte NATO for at give Tyrkiet politisk rygdækning for aggressionen mod Rusland. Ifølge Sputnik rapporterede Grushko, at han har haft en samtale med NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow om nedskydningen.

"Jeg informerede ham om Ruslands holdning til hændelsen, og henviste til de militære og politiske faktorer, der bevidner den kendsgerning, at det var et overlagt angreb på det russiske fly i syrisk luftrum", sagde Grushko. "Jeg understregede, at NATO, der ikke er kommet med nogen principmæssig evaluering af denne ulovlige handling, faktisk har dækket politisk over Ankara som sit medlem og derfor har et medansvar for episoden", sagde han. Grushko anklagede Tyrkiet for ikke at følge etablerede NATO-procedurer til at forhindre luftfartøjer; dvs., at det kampfly, der vil forhindre indtrængning, skal flyve op langs siden af det indtrængende fly for at identificere det, og derefter eskortere det ud af luftrummet. Ved hændelsen den 24. november "blev disse NATO-procedurer ikke fulgt, eftersom piloterne, ifølge Ankara, ikke engang kendte identiteten af det indtrængende fly", sagde Grushko.

Leder, 3. december 2015: Obama deployerer for krig, mens det 25. forfatningstillæg påkaldes

Præsident Obama fortsætter sin mobilisering for krig med Rusland. NATO planlægger at sende kampfly og antiluftforsvars-missiler til Tyrkiet – med Rusland som eneste mål for sådanne offensive våben – med USA's forsvarsminister Ash Carter, der tirsdag meddelte deployeringen af 200 amerikanske jag-og-dræb specialstyrker til Irak for at finde og dræbe ISIS-ledere i både Irak og Syrien. Ikke »rådgivere« og »uddannelsesofficerer«, men dræberteams. Selv Irak reagerede imod den gale dræber, med premierminister al-Abdi, der til pressen sagde, at Irak har brug for uddannelse, våben og rådgivning fra det internationale samfund, »ikke udenlandske kamptropper på jorden, der kæmper på irakisk jord«. Han tilføjede, at en sådan deployering »ikke kan ske uden [regeringens] godkendelse, fuld koordinering og fuld respekt for Iraks suverænitet«.

Flere amerikanske aviser havde i dag udgivet opfordringer til at tage det 25. forfatningstillæg i anvendelse som nødvendigt middel til at fjerne Obama fra embedet med den begrundelse, at han ikke længere er mentalt skikket til at udføre sine pligter. Lyndon LaRouche har gentagne gange krævet, at dette forfatningstillæg omgående blev taget i anvendelse, før det lykkes Obama at lancere en menneskelig udslettelseskrig.

Obamas optræden på Klimaforandringskonferencen i Paris var så usammenhængende, at selv en af hans faste tilhængere, reporter Richard Cohen fra *Washington Post*, skrev en spalte med overskriften, »Obama, en præsident, der mistede sin stemme« og sagde, at »hans veltalenhed var blevet erstattet af arrigskab, og han har mistet evnen til at overtale« og at »hans problem er, at han ofte ikke har noget at sige«.

Journalisten Mark Whittington fra *examiner.com* responderede imidlertid: »Har Barack Obama mistet sin stemme, eller har han mistet forstanden?« Han fortsatte: »I mangel af en rigsretssag kan vicepræsident Biden måske sammenkalde regeringen, påkalde det 25. forfatningstillæg og erklære præsident Obama mentalt uegnet til at sidde rest af sin embedsperiode ud.«

LaRouche bemærkede i dag, at det var Vladimir Putin, der satte denne dynamik i gang med sin tale til FN's Generalforsamling[1] i september, da han roligt, men bestemt, fremlagde Obamaregeringens kriminelle handlinger, hvor de rev FN's Charter i stykker, lancerede ulovlige krige, gennemtvang regimeskift og udførte dronedrab i hele verden. Det internationale publikum var frastødt af sandheden om Obamas handlinger, og siden da har Obama selv været ude om det.

Frygten for Obama er det eneste, der holder det amerikanske folk, så vel som ledere i hele verden, tilbage fra at sige sandheden og kræve, at han fjernes, og at USA og Europa i stedet går sammen med Rusland, Kina og BRIKS-nationerne om at opbygge verden gennem processen med den Nye Silkevej, som det eneste middel til at standse Bush-Obama-politikken med overlagte, evindelige krige. Som Franklin Roosevelt sagde, stedt over for truslen om fascisme: »Vi har intet at frygte, ud over selve frygten«.[2]

[1] Præsident Putins fulde tale i FN, video, engelsk voice over.

[2] FDR's første indsættelsestale, dansk.

Wall Street Journal: Vesten må gå med i Silkevejen for fred i den islamiske verden – Kinesisk Marshallplan mod terror?

Tirsdag, 1. december 2015 – En fascinerende artikel af Andrew Browne fra *Wall Street Journal* i dag, med titlen, »Can Beijing Sell Silk Road as a Marshall Plan against terror?« (Kan Beijing sælge Silkevejen som en Marshallplan imod terror?), opfordrer USA til at slutte sig til Kinas Silkevej som et nødvendigt middel til at bringe udvikling til den islamiske verden, og som det eneste middel, der kan bringe fred til regionen.

»I kølvandet på massakren i Paris«, skriver Browne, »er det værd at stille det spørgsmål, om Kina kan få Vesten til at samarbejde med Kina om netværket af hovedveje, jernbaner, kraftværker og industriparker, der strækker sig hele vejen til Europa. Det økonomiske Silkevejsbælte repræsenterer det mest signifikante økonomiske forslag, noget land har fremlagt, der kan være med til at stabilisere kaotiske dele af verden. Desuden bakkes forslaget op af hård valuta: Kina sætter sine valutareserver på i alt 3,5 billion dollar bag indsatsen for at kickstarte vækst og skabe jobs i de muslimske områder ...«

Kinas umådeligt ambitiøse initiativ står på spil, et initiativ, der er af afgørende betydning for Beijings indsats

for at sikre sin sårbare, vestlige flanke. Projektet har sin tvilling i det ligeledes fejende koncept med den Maritime Silkevej, hvis formål er at få en lignende, transformerende, økonomisk virkning langs sejlruiter fra Kina til Europa via Sydøstasien, Mellemøsten og Afrika ...«

Stort set alle er enige i, at bombing af Islamisk Stat ikke vil løse de underliggende problemer, der avler morderiske fanatikere. Her kommer så Kina, med et afgørende, manglende element, en plan, som nogle sammenligner med USA's indsats efter Anden Verdenskrig for at opbygge de skamskudte økonomier i Europa og Japan. William H. Overholt, seniorunderviser ved Harvard Universitetets Asiencenter, skriver, at, ligesom Amerikas visionære program, er Kinas Silkevejsinitiativ imponerende, ikke alene pga. dets geografiske rækkevidde, men også pga. dets integration af økonomiske, politiske og nationale sikkerhedsmæssige betragtninger ...«

»At fjerne den økonomiske fortvivlelse, der opretholder den muslimske ekstremisme, er en vision, der naturligt bør bringe Kina og USA sammen; terrorisme udfordrer dem begge ligeligt, ligesom klimaforandringer eller pandemier, hvor landene har gode erfaringer fra samarbejde. Og ulig Østasien, hvor amerikanske og kinesiske strategiske interesser støder sammen, så er de i det store og hele sammenfaldende i den muslimske verden.

Xinjiang-provinsen kunne blive det sted, hvor Kinas interne sikkerhed bliver optrævlet. Eller det kunne blive springbrættet for en global indsats for at imødegå appellen fra muslimske dødskulter.

Men Kina må overbevise Vesten om værdien af sine planer om Silkevejen.«[1]

[1] Schiller Instituttets Seminar i København 27. apr. 2015:
»Kinas politik for 'Ét bælte, én vej'«

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske

regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?« Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS *»ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «* (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

USA: Tidl. chef for Forsvarets Efterretningstjeneste Michael Flynn: Vi må arbejde konstruktivt med Rusland

30. november 2015 – I sit interview med det tyske magasin *Der Spiegel* fremførte tidl. chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), generalløjtnant Michael Flynn (pensioneret), det argument, at ISIS ikke vil blive nedkæmpet uden tropper på jorden, og heller ikke uden et tæt samarbejde med Rusland.
<https://www.spiegel.de/international/world/former-us->

»Den sørgelige kendsgerning er, at vi må sætte tropper på jorden«, sagde han. »Den overordnede strategi må være at tage Islamisk Stats territorium tilbage og dernæst bringe sikkerhed og stabilitet for at gøre det muligt for flygtningene at vende tilbage.« Idet han nævnte stabiliseringen af Balkan i 1990'erne som en model for operationen, sagde Flynn, at »vi ville få brug for en militær kommandostruktur for koalitionen og FN må, på et politisk niveau, involveres. USA kunne tage en sektor, det samme kunne Rusland, og europæerne en anden. Araberne må også involveres i denne form for militæroperation,

og må indgå i alle sektorer ... «

»Vi må arbejde konstruktivt med Rusland«, fortsatte han. »Hvad enten vi synes om det eller ej, så traf Rusland en beslutning om at være der (i Syrien) og handle militært. Der er de så, og det har på dramatisk vis ændret dynamikken. Så man kan ikke sige, at Rusland er dårlig, og skal rejse hjem. Det vil ikke ske.« Araberne må være missionens ansigt, sagde han, men »hvis vi griber dem i at finansiere, hvis de kanaliserer penge til IS, så er det, sanktioner og andre aktioner må sættes ind.«

Flynn blev uafhængigt af interviewet citeret af magasinet *The Week*, med uddrag af en artikel, der første gang blev udgivet i *New York Times* den 18.nov. med titlen, »The Rise of ISIS« (ISIS' fremkomst). I denne artikel kommenterer generalløjtnant Flynn den nu berømte 2012 DIA-rapport, der advarede om, at USA's politik ville resultere i dannelsen af et jihadist-kalifat i Syrien og Irak. »Denne særlige rapport ville ingen se. Den blev ignoreret af Det Hvide Hus. Den blev ignoreret af andre elementer inden for efterretningssamfundet som en enkeltstående rapport. Sagen er, at rapporten ikke levede op til 'fortællingen' fra Det Hvide Hus.« *The Week* rapporterer også, at Flynn har talt med Tv-programmet 'Berlin Direct'.

<http://www.nytimes.com/2015/11/19/world/middleeast/in-rise-of->

Diskussion med Lyndon

LaRouche

25. november 2015:

»Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

*Uddrag af Lyndon LaRouches diskussion med aktivister i hele USA den 25. november. **LaRouche:** Godt, først og fremmest er det, som man skal bekymre sig om, det, som vi har brug for, Glass-Steagall. Og Glass-Steagall, hvis den bliver gennemført på rette vis nu, vil betyde, at vi automatisk – i hele USA i hvert fald, ville vi lukke alt det, der er baseret på investeringsbankpraksis, der ikke følger Glass-Steagall-standarden, fuldstændigt ned. Sagt på en anden måde: Vi ville gå tilbage til den form for system, som Franklin Roosevelt repræsenterede i løbet af sin præsidentperiode, især i løbet af 1930'erne.*

Download (PDF, Unknown)

Hongkong-professor: Obama

truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM),

admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over

for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: **»Ingen overlevende«**, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporteringer fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere

»asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej end hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede LaRouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med

atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra

den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flåde fartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække

sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: **»Ingen overlevende«**, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen,

»Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

RADIO SCHILLER den 30. november 2015: COP21-klimakonferencen: udvikling, ikke befolkningsreduktion // advarsler om atomkrig

Med formand Tom Gillesberg.

Inkluderer også: Høring om atomkraft (thorium) i Folketinget
/ Stem NEJ: bevar retsforbeholdet!

Tyskland: Der Spiegel interviewer general Mike Flynn, tidl. chef for DIA

29. november 2015 – Det tyske magasin *Der Spiegel* interviewede den amerikanske generalløjtnant Mike Flynn (pensioneret) i dag, den tidligere chef for Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), der blev fyret af Obama, og som derefter offentligt anklagede Obama for med overlæg at forfølge en politik, der skabte og udbredte IS. *Der Spiegel* er ikke Al-Jazeera America, hvor Flynn tidligere fremkom med disse anklager, påpegede

Helga Zepp-LaRouche i dag. Det er flagskibet inden for det tyske establishments medieverden, og en grundpille i det europæiske establishment.

Det faktum, at *Spiegel* har interviewet Flynn på dette tidspunkt, siger en masse om de forandringer, der er sket i Europa, siden massakrerne i Paris og Tyrkiets efterfølgende nedskydning af et russisk militærfly og mordet på dets kaptajn. Hvor står Europa? Ser de hen mod en koalition med Obama, der ikke kan opretholdes? Vil de skifte standpunkt i retning af at alliere sig med Rusland i Syrien?

Fr. Zepp-LaRouche mente, at den vigtigste del af interviewet var den ordveksling, hvor interviewer fra *Spiegel* sagde, »Der ville ikke være noget IS, hvis ikke amerikanerne havde invaderet Bagdad i 2003, Fortryder De ... «

Flynn: ... ja, absolut...

Spiegel: ... Irakkrigen?

Flynn: Det var en kolossal fejltagelse.

<http://www.spiegel.de/international/world/former-us-intelligence-chief-discusses-development-of-is-a-1065131.html>

Leder, 29. november 2015:
»Spær Obama inde bag lås og

slå for at afværge den umiddelbare fare for atomkrig«

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperter vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen »**Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?**«. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-på-varsel (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er

farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.«

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurer ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varslingsdata til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af dem.«

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet,

armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.«

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

**Det amerikanske folk må nu agte på
LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!**

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering –
Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

**Video: Lyndon LaRouche: Om
Det amerikanske, økonomiske
System. Dansk udskrift**

Download (PDF, Unknown)

**Krigsfaren: Putin og Hollande
mødes i Moskva**

– Aftale om koordinering – Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

27. november 2015 – Den franske præsident François Hollande og den russiske præsident Vladimir Putin mødtes i Moskva i går, efter Hollandes møde med sine tyske, italienske og amerikanske modparter de foregående dage. For Hollande er det en dramatisk kontrast til hans besøg i Det Hvide Hus den 24. nov. – den dag, tyrkerne nedskød det russiske bombefly – med Obama, der fordømte Rusland som en isoleret taber, og så Hollandes møde med Putin i går, hvor de sammen indgik en fælles forpligtelse om at nedkæmpe terrorisme.

Husk Obamas nøjagtige vilde ord den 24. nov. under Obama-Hollande pressebriefingen: »Rusland er netop nu en koalition for to – Iran og Rusland – der støtter Assad ... Rusland er marginaliseret.«

I går kom Putin og Hollande med erklæringer efter deres møde og tog dernæst imod journalisternes spørgsmål.

Putin sagde, at de var »enedes om at optrappe vores fælles indsats inden for antiterrorismen, at forbedre udvekslingen af operationelle informationer i kampen mod terrorisme og etablere konstruktivt arbejde mellem vore militæreksperter for at undgå overlappende hændelser og for at fokusere vores indsats på at sikre, at vores arbejde med at bekæmpe terrorisme er mere effektivt og undgå alle luftangreb imod territorier og bevæbnede styrker, der selv bekæmper terrorister.« Han gav også udtryk for sin overbevisning om, at en politisk afgørelse i Syrien kunne findes, efter at terrorismen var udslettet.

Hollande understregede, at enhed er afgørende, men ikke nok. Der må også være handling. Nationer må tage ansvar, som Frankrig gør med udstationeringen af Charles de Gaulle hangarskibet. Han understregede også betydningen af en overgangsproces i Syrien, og denne understregning er stort set på linje med Wien-dokumentet, men han tilføjede, at »det er unødvendigt at sige, at Assad ikke har nogen rolle at spille i sit lands fremtid«. På trods af dette er det, for at overgangen kan lykkes, »bydende nødvendigt, at Rusland spiller hovedrollen, en af hovedrollerne, i denne proces.« Med hensyn til detaljerne i det fransk-russiske samarbejde sagde Hollande, at de var enedes om tre punkter: 1) optrappet efterretningssamarbejde; 2) koordinering af intensiverede angreb mod ISIS; og 3) at koncentrere disse angreb mod ISIS og terroristgrupper.

Som svar på spørgsmål langede Putin igen hårdt ud efter oliesmuglingen fra ISIS-kontrolleret territorium og ind i Tyrkiet. Han påpegede, at, under G20-topmødet i Tyrkiet kun få dage før nedskydningen, havde han vist de andre G20-ledere fotos taget fra russiske fly af kolonner af olielastbiler, der strakte sig ud i horisonten.

»Olie leveres fra territorier, der kontrolleres af terrorister i Syrien, på industriel skala. Det kommer fra disse territorier, ikke andre steder fra«, sagde Putin. »Vi kan oppefra se, hvor disse lastbiler er på vej hen. De kører mod Tyrkiet, dag og nat. Jeg kan formode, at Tyrkiets topledere ikke er klar over dette. Det ville være vanskeligt at tro på, men det er teoretisk muligt. Det betyder imidlertid ikke, at de tyrkiske myndigheder ikke bør afskære disse illegale transaktioner.« Og hvis Tyrkiet destruerer al denne olie, som den tyrkiske præsident RecepTayyip Erdogan påstår, »så kan vi ikke se nogen røg eller flammer« fra det.

Putin rejste også spørgsmålet: hvilket formål tjener Forståelsesmemoet fra 20. oktober mellem Rusland og USA, hvis USA ikke udelukker sådanne hændelser som angrebet på det

russiske fly den 24. nov.?

»Vi udveksler information med dem, men nu er vi meget bekymrede for arten af denne udveksling og resultaterne af dette samarbejde«, sagde han. »Hør her, vi informerede vore amerikanske partnere i forvejen om, hvornår vore piloter skulle i aktion og hvor, og i hvilke luftkorridorer. Den amerikanske side, der leder koalitionen, som Tyrkiet er en del af, kendte til sted og tid for vores operation. Og dette er præcist, hvor vi blev angrebet.« Det spørgsmål, der opstår, er derfor, »hvorfors gav vi amerikanerne denne information? Enten har de ikke kontrol med, hvad deres allierede foretager sig, eller også giver de denne information ud kritikløst, uden at forstå implikationerne.«